

ніжками застукотіли об поміст. — А я докторів не слухаю! — промовив далі о. Федір. — Він мені скаже не їсти того й того, а я на злість наїмся, та по-здоровшаю. Доктор каже, а ти роби навиворіт; тоді як-раз добре буде.

О. Федір знов зареготавсь і налив дві чарки горілки. Запахло в хаті спиртом, корінням.

— Будьмо здорові! — промовив о. Федір, і випив, прищмокуючи.

В о. Мойсея слишка покотилась. Чудові пахощі торкнули його фантазію, нагадали йому про якісь чудові сади теплою краю. Омана смаку разом з маною фантазії була дуже велика! О. Мойсей нахилив голову нижче, не одриваючи очей од чарки.

— Начинай бо, о. Мойсей! Чого-ж ти скривився, як середа на п'ятницю?

— Не можна, брат, не можна! Ти-ж бачиш, як я кашляю. Не дурно-ж казав доктор, що в мене з роду нахильність до грудної болізни, бо в мене шия дуже довга.

— Хи, хи, хи! — зареготавсь о. Федір. — Не одрубувати-ж тобі шії, щоб можна було горілку пити. В довгу шию лучче текти-ме, мов у лотки . . . Ось попробуй!

О. Федір підняв чарку проти свічки. Кришталева чарка неначе засміялась проти вогню. Червоно-жовтий, чистий напйток замиготів искорками, неначе в йому грало літнє марево, а чудові пахощі лоскотали в носі, в горлі, по язичі.

О. Мойсея потягло до чарки ніби двома міцними руками. Велике искушеніє, — промовив він.

— II що зашкодить одна чарка? вговорював далі